

مفهوم پردازی عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان برتر ایرانی (راهبرد تحقیقی گروه کانونی)

محمد حسن مبارکی^{۱*} - علی رضائیان^۲ - روزا مهرابی^۳ - امیر محمد کلابی^۴

۱. استادیار دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران

۲. استاد دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی

۳. کارشناسی ارشد مدیریت کارآفرینی، دانشگاه تهران

۴. دانشجوی دکتری مدیریت کارآفرینی، دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۷/۱۲، تاریخ تصویب: ۱۳۹۰/۱۲/۹)

چکیده

گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری سازو کارهایی شناختی هستند که کارآفرینان در فرایند تصمیم‌گیری خود به کار می‌برند. این پژوهش با درک اهمیت این گزینه‌ها در تصمیم‌گیری کارآفرینان و ضعف پژوهش‌های کیفی پیشین در پرداختن به این مقوله، به مفهوم پردازی عوامل زمینه‌ساز به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان برتر ایران می‌پردازد. روش تحقیق در این پژوهش کیفی و به طور مشخص راهبرد تحقیقی گروه کانونی است. نمونه‌ی آماری این تحقیق ۶ نفر از کارآفرینان برتر معرفی شده توسط وزارت کار و امور اجتماعی ایران در سال ۱۳۸۸-۱۳۸۹ و ۳ نفر از استادی و خبرگان تصمیم‌گیری و کارآفرینی هستند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با روش تحلیل محتواهای کیفی، و به طور مشخص تحلیل تم و کدگذاری باز و محوری انجام شد. یافته‌ها نشان می‌دهد که عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان برتر ایرانی در شش دسته شامل ویژگی‌های روان‌شناختی و شخصیتی، توانایی پردازش اطلاعات، توانایی‌های شناختی-ادرانکی، تعصبات ابتکاری-شناختی، ویژگی‌های محیط مسأله و شرایط زندگی فردی جای دارند. این پژوهش گامی است در راستای توسعه‌ی مفهوم نوظهور تصمیم‌گیری ابتکاری کارآفرینان، از این‌رو توجه به عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری برای تقویت تصمیم‌گیری، به کارآفرینان نوپا توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان، گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری، گروه کانونی

امروزه کارآفرینان نقشی کلیدی در پیشرفت‌های اقتصادی ایفا می‌کنند (Simpson et al., 2011; Gibcus et al., 2010) و تصمیم‌هایی که توسط آنها در کسب و کارهای کارآفرینانه اتخاذ می‌شود جوهره و قلب کارآفرینی به شمار می‌روند (De Kort and Vermeulen, 2010). گیکاس (۲۰۰۳)، تصمیمات کارآفرینانه را انتخاب‌هایی ارادی یا واکنش‌هایی برنامه‌ریزی شده، در حوزه‌ی موضوعاتی که اساساً بر بقا و ماهیت سازمان تأثیرگذارند، تعریف کرده است. در همین راستا و بنابر اظهارات کورسuo^۱ (۲۰۱۰)، میشل^۲ و همکاران (۲۰۰۲)، بارون^۳ (۲۰۰۸)، در رویکرد رفتاری به کارآفرینان این گونه تصور شده است که آن‌ها از منظر فرایندهای شناختی، متفاوت با دیگر افراد هستند. مطالعات شناخت کارآفرینانه، کارآفرینان را افرادی مستعد در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری^۴ در فرایند تصمیم‌گیری خود معرفی کرده‌اند (Busenitz and Barney, 1997). پژوهش‌های Hicks and Thomas, 2010; Simon, 1986; Hoy and Tarter, 2010; Dean and Sharfman, 1993; Albar and Jetter, 2009 این پیش فرض که کارآفرینان به واسطه‌ی فعالیت در محیطی با پویایی و پیچیدگی بالا، اصول منطقی تصمیم‌گیری را نادیده گرفته و به گزینه‌های تصمیم‌گیری ابتکاری گرایش دارند، تلاش کرده‌اند تا گزینه‌های ابتکاری و سازوکارهای شناختی که کارآفرینان برای ساده‌سازی فرایند تصمیم‌گیری به کار می‌برند، تشریح کنند. با این وجود به رغم اهمیت پژوهش در زمینه‌ی فرایندهای تصمیم‌گیری ابتکاری کارآفرینان در ایران، یکی از مواردی که به‌خوبی به آن نپرداخته‌اند همین مورد است. در این راستا، این پژوهش با پیش‌فرض این که کارآفرینان گرایش به استفاده از گزینه‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری خود دارند، با هدف پاسخ به این سوال که عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان برتر ایرانی چه هستند انجام شده است.

1 Curseu

2 Mitchell

3 Baron

4 Heuristics

مرواری بر ادبیات و پیشینه تحقیق

تصمیم‌گیری فراگردی است که با آن، راه حل مسئله‌ی معینی انتخاب می‌شود (رضائیان، ۱۳۷۹، ص ۱۳۸). محققانی همچون بوسنیتز و بارنی^۱ (۱۹۹۷)، گیکاس و ون-هوسل^۲ (۲۰۱۰)، گوستافسون^۳ (۲۰۰۹)، ورمولن^۴ و کورسئو^۵ (۲۰۱۰)، همگی بر ذهنی بودن فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان تأکید داشته‌اند و تصمیم‌گیری کارآفرینانه را فرایندی شناختی و انتخاب از میان گزینه‌های ممکن با استفاده از ابزارهای شناختی از قبیل حافظه، تفکر و ارزیابی تعریف کرده‌اند. محققانی همچون بوسنیتز و بارنی (۱۹۹۷)، بیان می‌دارند که فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان تحت شرایط عدم اطمینان رخ می‌دهد. افزون بر این به بیان گیکاس و همکاران (۲۰۱۰)، از آن‌جا که کارآفرینان اغلب با کمبود اطلاعات، پیچیدگی محیطی و زمان ناکافی برای تصمیم‌گیری مواجه می‌شوند، شرایط مبهم و پیچیده را نادیده گرفته، به ساده‌سازی مسئله‌ی تصمیم یا به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری روی می‌آورند.

گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری

پژوهشگران علوم رفتاری، از عبارت "گزینه‌های ابتکاری" برای بیان راهبردهای موجود در جستجو و پردازش اطلاعات، استفاده کرده‌اند (De Kort and Vermeulen, 2010). از منظر دین و شافرمن^۶ (۱۹۹۳)، فیسک و تیلور^۷ (۱۹۹۱)، ص ۱۴، کورسئو و همکاران (۲۰۱۰)، گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری، قوانین قضاوی، سازوکارهای شناختی، میانبرهای شناختی و عقاید انتزاعی و قضاوتهای ذهنی هستند که افراد به منظور اتخاذ تصمیمات کارآفرینانه از آن‌ها استفاده می‌کنند. یافته‌های ناشی از جریان پژوهش‌های شناختی در کارآفرینی، نشان می‌دهد که کارآفرینان بیشتر از مدیران

1 Barney and Busenitz

2 Gibcus and Van Hosel

3 Gustafsson

4 Vermeulen

5 Dean and Sharfman

6 Fiske and Taylor

شرکت‌های بزرگ در معرض استفاده از ابتکار در تصمیم‌گیری هستند (Chao, 2011). به گفته حاضر (۱۳۸۳) جنبه‌ی شخصی این نوع تصمیم‌گیری، باعث تصمیم‌گیری مدیران تحت تأثیر عقاید آن‌ها می‌شود. بنابر نظر گاگلیو^۱ (۱۹۹۷)، گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری در واقع شبیه‌سازی‌های ذهنی، یا تفکراتی غیرمعمول هستند یا به تفسیر کورسو (۲۰۱۰)، عقاید پیش برانگیخته شده‌ای هستند که امکان دارد از حالات ذهنی خاصی ناشی شده باشد. این نوع از تصمیم‌گیری به کارآفرینان کمک می‌کند تا در محیط‌های پیچیده و نامطمئن بتوانند تصمیمات خود را با کیفیت بیشتری اتخاذ کنند (Gigerenzer and Group, 1999; Greer and Stephen, 2001; Simon et al., 2000) به اعتقاد آلبار و جتر^۲ (۲۰۰۲)، کانمان و شین^۳ (۲۰۰۲)، گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری بر نحوه ادراک و تفسیر کارآفرینان از اطلاعات نیز تأثیرگذار است، افزون بر این ادراک از مخاطره، آنان را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهند. در همین راستا استرفرد و سویزی^۴ (۱۹۸۶)، اسمیت و کیدا^۵ (۱۹۹۱)، بیان کردند کارآفرینان اغلب به صورت ناخودآگاه و نیمه آگاهانه مسئله‌ای دشوار را ساده‌سازی کرده و به آن پاسخ می‌دهند. به اعتقاد فیسک و تیلور (۱۹۹۱)، بارون (۲۰۰۴)، کارآفرینان اغلب به واسطه‌ی ماهیت کسب و کار خود اغلب با اضافه بار اطلاعات، یا با شرایطی ناشناخته و جدید همراه با عدم اطمینان و مخاطره‌ی بالا مواجه می‌شوند و نمی‌توانند با استفاده از چارچوب‌های ذهنی موجود تصمیم‌گیری کنند. یا این‌که در شرایطی احساسی، عواطف قوی یا فشار زمان قرار می‌گیرند (Hoy and Tarter, 2010; Fiske and Taylor, 1991, p.14) ابتکاری روی می‌آورند. در این بین نکته‌ی قابل توجهی که محققان بر آن تاکید داشته‌اند، بستر به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری کارآفرینان می‌باشد. اسمیت و کیدا (۱۹۹۱)، شناخت کارآفرینانه را بستر مناسبی برای استفاده‌ی گسترده از گزینه‌های

¹ Gaglio² Albar and Jetter³ Kahneman and Shane⁴ Streufert and Swezey⁵ Smith and Kida

ابتکاری و باورهای فردی تعریف می‌کنند که بر فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان اثر می‌گذارند. در همین راستا گوستافسون (۲۰۰۹)، عبارت گزینه‌های ابتکاری را معادل جهت‌گیری‌های تصمیم^۱ تلقی کرده، بر اعتقاد دارد گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری کارآفرینان فرایندهایی شناختی هستند که با هنجارهای مبتنی بر فرایندهای منطقی کاملاً متمایز می‌باشند. در مجموع استفاده از گزینه‌های ابتکاری، امروزه به عنوان یک رفتار کلی و معمول در تصمیم کارآفرینان در نظر گرفته شده است، به طوری که بوسنیتر (۱۹۹۹) بیان می‌کند که ارتباطی مستقیم بین استفاده از گزینه‌های ابتکاری و اکتشافات ذهنی در فرایند تصمیم‌گیری و کارآفرینان وجود دارد.

روش‌شناسی

در این پژوهش تلاش شد تا با اتخاذ رویکردی کیفی و به‌طور مشخص با استفاده از راهبرد تحقیقی گروه کانونی، به مفهوم پردازی عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان برتر ایرانی پرداخته شود. لازم به توضیح است که مصاحبه‌ی گروه کانونی یکی از شیوه‌های کیفی می‌باشد که برای ایجاد تعامل بین اعضای گروه طراحی شده است تا انگیزه برای بحث عمیق تر را فراهم کرده و جنبه‌های مختلف و جدید موضوع مورد بحث را آشکار کند. یکی از ویژگی‌های مصاحبه‌ی گروه کانونی، تعامل میان اعضای گروه می‌باشد که تمایل به تفکر و تبادل نگرش‌ها و ایده‌ها را بر می‌انگیزد؛ در حالی که امکان دارد به راحتی در طول جلسات مصاحبه‌ی مستقیم انفرادی ظهور نیابد (دباغی و ملک، ۱۳۸۹). در گروه کانونی، بیشتر از مصاحبه‌های ساختار نیافته و نیمه‌ساختار یافته استفاده می‌شود. لذا در این پژوهش از مصاحبه‌ی بدون ساختار استفاده شد که در آن پرسش‌های آماده و از پیش تعیین شده‌ای وجود ندارد؛ به جز یک یا دو سؤال کلی که در آغاز در زمینه‌ی پژوهش پرسیده شد.

جامعه‌ی آماری تحقیق، کارآفرینان برتر معرفی شده توسط وزارت کار و امور

1. Decision biases

اجتماعی ایران در سال ۱۳۸۸-۱۳۸۹ و اساتید و خبرگان حوزه‌ی تصمیم‌گیری و کارآفرینی هستند. تعداد کارآفرینان برتر سال ۱۳۸۸-۱۳۸۹، که توسط وزارت کار و امور اجتماعی ایران معرفی شدند، ۲۴ نفر بود. برای انتخاب نمونه‌ی آماری با به کارگیری روش نمونه‌گیری هدفمند، ۱۲ نفر از افراد واجد شرایط با توجه به داشتن اطلاعات ذی قیمت برگزیده شدند که درنهایت امکان نشست در گروه کانونی با ۶ نفر از کارآفرینان و ۳ نفر از اساتید خبره فراهم شد.

جدول ۱. مشخصات جمعیت شناختی افراد مصاحبه‌شونده

ردیف	سمت	سن (سال)	جنسیت	سوابق (سال)
۱	مدیر عامل موسسه آموزشی	۳۹	مرد	۱۸
۲	مدیر عامل شرکت تولیدی سروهیدرولیک پویا	۲۶	مرد	۹
۳	مدیر عامل شرکت یدکرسان ساوه	۴۲	مرد	۱۹
۴	مدیر عامل رستوران‌های زنجیره‌ای	۴۱	مرد	۱۲
۵	سازنده محصول نوآورانه کبیله شب تاب	۴۵	مرد	۱۶
۶	مدیر عامل ردا پردايس ایرانیان	۳۲	مرد	۲۴
۷	دکترای مدیریت رفتاری	۴۸	مرد	۲۹
۸	دکترای مدیریت	۶۸	مرد	۲۲
۹	دکترای مدیریت رفتاری	۵۹	مرد	۳۹

لازم به توضیح است که تمامی افراد شرکت‌کننده در گروه کانونی ازنظر جنسیتی مرد بودند که از نظر رده سنی، ۱۱درصد آن‌ها بین رده‌ی سنی ۲۰ تا ۳۰ سال، ۲۲درصد آن‌ها بین رده‌ی سنی ۳۰ تا ۴۰ سال، ۴۴درصد آن‌ها بین رده‌ی سنی ۴۰ تا ۵۰ سال، ۱۱درصد آن‌ها بین رده‌ی سنی ۵۰ تا ۶۰ سال و ۱۱درصد آن‌ها در رده‌ی سنی ۶۰ سال به بالا قرار داشتند. افزون بر این ۵۵درصد مصاحبه‌شوندگان سابقه‌ی کاری بین ۱۰ تا ۲۰ سال، ۳۳درصد سابقه‌ی کاری بین ۲۰ تا ۳۰ سال و ۱۱درصد سابقه کاری بالای ۳۰ سال داشتند. برای گردآوری داده‌ها، در ابتدای جلسه، مصاحبه‌گر بر مبنای مصاحبه‌ی بدون ساختار

و منطق دریافت اطلاعات بر مبنای صفر^۱ (Dale, 1991)، دو سوال کلی مطرح کرد و برای افراد حاضر در جلسه این امکان را فراهم نمود که بدون هیچ گونه محدودیتی به بیان نظرات خود پردازنند. سوالات کلی که در این بخش مطرح شد عبارت بودند از: (۱) به عنوان یک کارآفرین، دو ویژگی عمدی و تأثیرگذار بر فرایند تصمیم‌گیری خود را مطرح کنید و (۲) شما به عنوان یک کارآفرین برتر در مواجه با فرصت‌ها و تهدیدات محیطی چگونه تصمیمات خود را اتخاذ می‌کنید. مدت زمان اجرای جلسه دو ساعت بود و تمامی صحبت‌ها ضبط و نکات کلیدی توسط دو نفر به دقت یادداشت برداری شد.

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی از روش تحلیل محتوای کیفی استفاده شد که به گفته‌ی مایرین^۲ (۲۰۰۰)، به طور تقریبی رایج‌ترین رویکرد برای تحلیل محتوای در علوم انسانی به شمار می‌رود و روشی برای تعیین، تحلیل و بیان الگوهای (تم‌های) درونی داده‌ها بوده و شامل مراحل تلخیص داده‌ها؛ خلاصه کردن عبارت‌ها و دسته‌بندی آن‌ها، و تحلیل تم است. فرایند تحلیل تم نیز خود شامل مراحل آماده‌سازی داده‌ها و مکتوب کردن گزاره‌های کلامی، کدگذاری باز و محوری و دریافت معانی و مفاهیم می‌باشد.

برای انجام مراحل یادشده ابتدا واحد تحلیل موضوع در نظر گرفته شد و هر موضوع گستره‌ای از یک عبارت تا چند جمله را در برگرفت. در تحلیل محتوا از هر دو شیوه‌ی تحلیل محتوای آشکار و نهفته استفاده شد. به عبارتی، در برخی از موارد محتوای نهفته در داده‌ها نیز تغییر شد. قبل از آغاز تحلیل، داده‌های ضبط شده به صورت مکتوب درآمدند. سپس جدولی تهیه شده و گزاره‌های کلامی هر مصاحبه‌شونده در آن وارد شد. در مرحله‌ی بعد کدگذاری داده‌ها که ماده‌ی اولیه‌ی تحلیل تم است، انجام شد. به این صورت که به هر مشارکت کننده کدی از ۱ تا ۹ اختصاص یافت که Q_۶ تا Q_۱ شماره اختصاص یافته به کارآفرینان و از Q_۷ تا Q_۹ شماره‌ی خبرگان می‌باشد. در کدگذاری باز، مفاهیم کلیدی، گفته‌های کارآفرینان بوده و در کدگذاری محوری عنوانی به مجموعه‌ای از مفاهیم

¹ Zero-Based Information

² Mayring

مشترک بیان شده تعلق گرفت. در مرحله‌ی نهایی برای خلق معانی و مفاهیم، تمام مفاهیم مشترک ارائه شده توسط مصاحبه‌شوندگان در جدولی جامع (جدول شماره ۲)، جمع آوری شد. این جدول بیانگر دیدگاه‌های مصاحبه‌شوندگان درباره‌ی عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری کارآفرینان برتر است.

به‌منظور تأمین روایی درونی پس از کدگذاری، دسته‌بندی و تحلیل محتوا و تحلیل تم، الگویی مبتنی بر تجربه به‌دست آمد که با موضوعات موجود در ادبیات نظری مقایسه شد. در پارادایم کلی نگرانه-استقرایی روایی کامل، پایایی کامل را دربر می‌گیرد اما عکس آن صادق نیست (دانایی فرد و مظفری، ۱۳۸۷). افرون بر این، برای سنجش پایایی و برای آنکه پژوهش تکرارپذیر باشد روش‌های قابلیت اعتبار^۱ و بازبینی در زمان کدگذاری، هم‌چنین طبقه‌بندی یا تأیید نتایج با مراجعه به آزمودنی‌ها، تأیید همکاران پژوهشی^۲، و کفایت منابع مورد ارجاع^۳ که دانایی فرد و مظفری (۱۳۸۷)، آن‌ها را به عنوان روش‌های پایایی در پژوهش‌های کیفی معرفی کرده‌اند، به کار گرفته شد.

یافته‌ها

یافته‌های به‌دست آمده از مصاحبه‌ی گروه کانونی با کارآفرینان برتر درباره‌ی مفهوم پردازی عوامل زمینه‌ساز در به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری ایشان نشان می‌دهد که کارآفرینان برتر در غیاب اطلاعات، در محیط‌های پیچیده و نامطمئن و شرایط عدم ثبات محیطی و رویارویی با مخاطرات، با داشتن ویژگی‌های روان‌شناختی و شخصیتی، توانایی شناختی و قابلیت خود در پردازش اطلاعات، جهت‌گیری‌های ابتکاری و هم‌چنین تحت تأثیر شرایط زندگی و محیطی که در آن رشد یافته‌اند، با به کارگیری گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری می‌کنند. از این‌رو این‌گونه برミ‌آید که کارآفرینان برتر ایران در فرایند تصمیم‌گیری خود گرایش به استفاده از

1 Credibility

2 Peer Debriefing

3 Referential material adequacy

گزینه های ابتکاری دارند و عواملی که زمینه ساز به کار گیری این گزینه ها توسط کار آفرینان می شود شامل پنج دسته می باشد که عبارتند از: ویژگی های روان شناختی و شخصیتی، توانایی پردازش اطلاعات، توانایی شناختی ادراکی، تعصبات ابتکاری - شناختی، ویژگی های محیط مسأله و شرایط زندگی فردی.

جدول ۲. کدگذاری مصاحبه های کانونی

کد گذاری محوری (ابعاد)	کد گذاری باز (جزء)	گزاره های کلامی	کد مصاحبه شونده
ویژگی های روان شناختی و شخصیتی زن کار آفرینان	غذغه مند بودن نسبت به مسئله ای تصمیم	زمانی که با مسئله ای مواجه می شویم، حتی زمان انجام فعالیت های روزانه نیز ذهنم در گیر اطلاعات مربوط به آن مسئله و ایجاد ارتباط میان آنها است.	کد ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸
	تصمیم گیری بر مبنای خلاقیت و ابتکار	کار آفرینان اغلب برای رویارویی با مسائلی با ترکیب اطلاعات پراکنده و ترکیب ایده ها و نظرات، تصمیم گیری می کنند.	کد ۸، ۷، Q
	بر اساس پژوهش های بازاری که شخصاً انجام داد نیاز بازار را شناسایی و برای افزایش فروش خود یک برنامه فروش سریع طراحی کردم اما بر اساس برنامه ریزی مدون برای فروش محصولات تصمیم گرفتم.	بر اساس پژوهش های بازاری که شخصاً انجام داد نیاز بازار را شناسایی و برای افزایش فروش خود یک برنامه فروش سریع طراحی کردم اما بر اساس برنامه ریزی مدون برای فروش محصولات تصمیم گرفتم.	کد ۵، ۶، ۷، ۸، ۹
	مخاطره پذیری و اتخاذ تصمیمات آئی بدون توجه به مخاطرات آئی	من در کسب و کار خود تصمیم به استفاده از روش های نوینی که قبل در هیچ موسسه ای به کار گرفته نشده بود، گرفتم.	کد ۳، ۴، ۵، Q
	برخورداری از بلوغ شخصیتی	کار آفرینان حین تصمیم گیری از تجربه های گذشته استفاده کرده و عواقب آن را نیز مدنظر قرار می دهند. به واسطه رشد شخصیتی، چشم انداز زمانی آنها افزایش یافته از این روند با اطمینان بالاتر و بر اساس شناخت پیشتر تصمیم گیری می کنند	کد ۹، ۷، ۸
	خودپاوری و باور به کنترل شرایط محیطی	به عنوان یک کار آفرین توانایی کافی برای کنترل امور در محیط اطراف را دارم، می دانم در اطرافم چه می گذرد و می توانم با کنترل شرایط، خود را در مقایسه با رقیا در سطح قابل قبولی قرار دهم.	کد ۱، ۴، Q، ۵
	برخورداری از هوش هیجانی	کار آفرینان می توانند راه حل های موفقیت آمیزی برای حل تضاد و تنافس موجود در یک مسئله ارائه کنند، بر اساسات خود غلبه کرده، حین مواجه با بحران نظم فکری خود را حفظ کنند.	کد ۸، ۹، ۷
	میل و انگیزه بالا برای شناخت (تمایل به شناخت)	کار آفرینان برتر با اطمینان پیش تری می توانند روابط علی و معلولی میان موضوعات مختلف را تشخیص دهند.	کد ۸، ۷، Q
ویژگی های اخلاقی زن	غربال اطلاعات و تصمیم گیری	به طور فعال و قایعی که در محیط بازاری اتفاق می افتد را دنبال می کنم، مثلاً هر روز روزنامه ها را برای دست یابی به اطلاعاتی مفید مربوط به کار ورق می زنم.	کد ۴، ۳، ۲، Q
	توان دسته بندی اطلاعات	اغلب سعی می کنم موضوعاتی که به هم شباخت دارند، را در ذهن خودم طبقه بندی کنم تا بتوانم به نحو احسن نتیجه گیری کنم.	کد ۲، ۵، ۶

کد مصاحبه شونده	گزاره‌های کلامی	کد گذاری باز (اجزا)	کد گذاری محوری (بعاد)
۸، ۹Q	کارآفرینان می‌توانند یک مساله را به اجزای کوچک‌تری تقسیم کرده و با تلفیق دوباره آنها به یک دیدگاه جدید در مورد مساله مورد نظر دست یابند.	توانایی تقسیم و ترکیب بدیل‌های تصمیم	
کد Q، ۱، ۲، ۳، ۴، ۵	خیلی از اطرافیان برای حل مشکلاتشان با من مشورت می‌کنند چون پی بردگاند که می‌توان درباره‌ی یک مساله با تجزیه و تحلیل تمامی جواب و با تکیه بر اطلاعات مرتب و برقراری ارتباط میان آنها نقطه‌نظرات متعددی ارائه کنم یا عبارتی می‌توانم یک مساله را به جزئیات تقسیم کرده و روابط گوناگون آن را برسی کنم.	غایل اطلاعات از کل به جزء	
۳، ۶، ۴، ۱	می‌توان خاطرات و تصاویری که در گذشته به صورت ناخودآگاه و چه به صورت خودآگاه در مورد یک مساله خاص در ذهن خود ثبت کرده‌ام را در موقعیت‌های مشابه برای تصمیم‌گیری، از ذشم بازیابی کنم و از تکرار اشتباهات گذشته بدین نحو جلوگیری کنم.	توانایی تصاویر و واقعیت ذهنی	توانایی - توانایی - ارتباط بازیابی
۳، ۶، ۵، ۴	همیشه اطلاعات یا نشانه‌هایی که در تعامل با بازار و مشتریان دریافت می‌کنم را به خاطر سپرده و در مواقع ضروری با برقراری ارتباط میان آنها سعی می‌کنم کنترل امور را در دست بگیرم.	ترکیب نشانه‌های اطلاعاتی یا داده‌های نامرتب و تسلط بر شرایط جاری	
۹، ۷Q	کارآفرینان برتر اغلب می‌توانند اطلاعات و دانشی که در موقعیت‌های مختلف به خاطر سپرده‌اند را به راحتی در موقعیت مشابه بر حسب نوع با جزئیات از ذهن خود بازیابی کنند.	توانایی تصویرپردازی ذهنی و تمیز جزئیات اطلاعات	
۴، ۳، ۲Q	در غایب اطلاعات و زمانی که در موقعیتی جدید قرار می‌گیرم تجربه‌ی شخصی با خاطرات و تصاویر پیشین که در حافظه‌ی خود ذخیره کرده‌ام را مبنای برای اتخاذ تصمیمات خود قرار می‌دهم.	خطای دستری و اثر قالب‌بندی	تعیینات انتکاری - توانایی کارآفرین
کد Q، ۱، ۴، ۵	در شرایطی که دسترسی کافی به اطلاعات ندارم، از روی اطمینان بالا و با تکیه بر توانایی‌ها و تجارت خودم تصمیم‌گیری می‌کنم. درواقع معقدم توانایی‌ها و قابلیت‌های بسیاری برای رویارویی با سائل مختلف دارم.	برخورداری از اعتماد به نفس پیش از حد	
۹، ۸، ۷	کارآفرینان اغلب بر اتخاذ و پیگیری تصمیماتی که از انجام آنها اطمینان کافی دارند، اصرار می‌ورزند حتی اگر شواهد خلاف آن تصمیم باشد.	برخورداری از تعهد پیش از حد	
۵، ۶، ۳، ۲Q	قرار گرفن در یک شرایط تصمیم‌گیری پیچیده برای من به منزله‌ی تمرینی برای افزایش قوه‌ی درکم می‌باشد و تصمیمات سخت تر نیازمند تفکر پیش‌تر و نگاه جزیی تر در مسائل است و من اتفاقاً با پیچیدگی محیط و در نظر گرفتن جزئیات پیش‌تر در تصمیم‌گیری را همواره مدنظر قرار می‌دهم.	پیچیدگی و عدم قطعیت موقعیت‌های تصمیم	و پیچیدگی محیط مسئله
۴، ۱۳Q	من براساس تجزیه و تحلیل اینوه اطلاعات نامرتب بدست آمده از بازار تواستم با تغییر در محصولات خود براساس نیاز مشتری، به مزیت رقابتی دست پیدا کنم و احساس می‌کنم زمانی که با محیط خارجی کسب و کار خود پیش‌تر از پیش سرو کار دارم، توانایی‌ام در تجزیه و تحلیل اطلاعات افزایش می‌یابد.	ابهام در قلمرو مسئله	

کد گذاری محوری (ابعاد)	کد گذاری باز (اجزا)	گزاره های کلامی	کد مصاحبه شونده
	پویایی و عدم اطمینان ذاتی نهفته در محیط مسالمه	هرچه محیطی که با آن سرو کار داشته ام وسیع تر بوده من عوامل بیش تری را برای بهره برداری از فرست پیش رویم مدنظر گرفته ام.	کد ۲Q، ۴، ۳، ۶
کارآفرینان	روحیه فرد گرایی شناس گرفته از اخلاق خانوادگی	به تصمیم گیری فردی اعتقاد دارم و تصمیمات اولیه را خودم می گیرم و در مراتب بعد در مورد عاقب آن با سایرین گفت و گو می کنم، زیرا براساس نوع تربیت خانوادگی ام از همان دوران نوجوانی، خودم به تنهایی در مورد مسائل مهمی مانند انتخاب رشته و انتخاب شغل تصمیم گیری می کرم.	کد ۴Q، ۳، ۲Q
	برخورداری از یک الگوی نقش، مانند مری، مدیر، معلم و قرار گرفتن در شرایط بحرانی در دوران رشد	به نظر من یکی از عواملی که در تعیین نحوه تصمیم گیری خارج از عرف من تاثیر داشته اولین مدیر ارشدم در اولین تجربه کاری ام بوده است. افزون بر این بزرگ شدن در شرایطی مانند هشت سال جنگ تحمیلی باعث شده که یاد پنگریم به سرعت و بدون تحلیل های منطقی براساس اطلاعات بهینه تصمیم های لازم را اتخاذ کنم.	کد ۴Q، ۳، ۱Q

بحث و نتیجه

ویژگی های روان شناختی و شخصیتی و به کارگیری گزینه های ابتکاری در فرایند تصمیم گیری کارآفرینان

کارآفرینان برتر اولین و مهم ترین ویژگی شخصیتی خود که آنها را به اتخاذ گزینه های ابتکاری در تصمیم گیری سوق می دهد را مخاطره پذیری و اتخاذ تصمیمات آنی بدون توجه به مخاطرات آتی آن برشمردند. این در حالی است که کورس و همکاران (۲۰۱۰) نیز به مخاطره پذیری به عنوان زمینه ساز بروز گزینه های ابتکاری توسط کارآفرینان اشاره کرده اند. کارآفرینان مورد مصاحبه، اتخاذ گزینه های ابتکاری را نوعی خلاقیت و ابتکار شخصی می پنداشند که بر مبنای تجربه ها و اطلاعات پیشین خود به آن دست می یابند. این افراد لازمه ای انتخاب های ابتکاری خود را داشتن حساسیت کامل نسبت به مساله ای تصمیم برشمردند. از دیگر ویژگی های مشهود این افراد می توان به برون گرایی و برخورداری از توان تحلیل بالا اشاره کرد. افزون بر این موارد، از منظر خبرگان جلسه خود باوری و باور به کنترل شرایط محیطی نیز از ویژگی های شخصیتی است که کارآفرینان برتر را به اتخاذ تصمیماتی خارج از چارچوب منطق ترغیب می کند. در حالی که

کورسیو و راس^۱ (۲۰۰۵)، نیز خودبازی را زمینه‌ساز بروز گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری کارآفرینان معرفی کرده‌اند. افزون بر این موارد، از خلال تحقیق این نکته برداشت شد که برخورداری از هوش هیجانی نیز منجر به پیشی گرفتن کارآفرینان برتر از دیگران و مبنای برای اتخاذ گزینه‌های ابتکاری و خارج از عرف توسط آن‌ها می‌باشد. هوش هیجانی نیز توسط استانویچ و وست^۲ (۲۰۰۰)، به عنوان زمینه‌ساز بروز گزینه‌های ابتکاری در کارآفرینان معرفی شده است. درنهایت این گونه برآورد شد که کارآفرینان برتر از کسب دانش لذت می‌برند و با اطمینان بیش‌تری می‌توانند روابط علی و معلولی میان موضوعات مختلف را تشخیص دهند، از این‌رو تمایل به شناخت دارند، که به اعتقاد کورسیو و راس (۲۰۰۵)، این صفت شخصیتی نیز زمینه‌ساز به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان است.

توانایی پردازش اطلاعات و به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان

فرایند پردازش اطلاعات از منظر گیکاس و ون‌هوسل (۲۰۱۰)، یکی از فرایندهای عمده در نظام ادراک و شناخت و زمینه‌ساز به کارگیری گزینه‌های ابتکاری توسط کارآفرینان است. کارآفرینان برتر ایران به طور مداوم خود را در فرایند جست‌وجوی اطلاعات و تحلیل محیط درگیر کرده با پردازش اطلاعات از کل به جزء و حذف بخش‌های غیرضروری آن، گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری خود را بر می‌گزینند. این افراد در مواجه با انبوهای از اطلاعات مبهم و نامربوط قبل از هر عملی به شناسایی الگوهای ارتباطی میان داده‌ها و دسته‌بندی آن‌ها پرداخته، با به کارگیری فنونی همچون قیاس و مشابهت، یک مساله را به اجزای کوچک‌تری تقسیم می‌کنند. سپس سعی می‌کنند میان اجزای تفکیک شده ارتباطاتی جدید بیابند و براساس اطلاعات بهینه و مرتب، هم‌چنین ترکیب کردن اطلاعات نامرتبط درباره‌ی یک مساله، به گزینه‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری خود دست یابند. این موارد با یافته‌های استرفرد و سویزی (۱۹۸۶)، درباره‌ی

1 Rus

2 Stanovich and West

به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری کارآفرینان هم سو می‌باشد. از سوی دیگر از منظر خبرگان جلسه، کارآفرینان برتر مشارکت کننده توانایی بالایی در تحلیل اطلاعات دارند و می‌توانند در حافظه‌ی کوتاه‌مدت خود اطلاعات را به سرعت پردازش کرده، با اتخاذ گزینه‌های ابتکاری واکنش خود را به شرایط محیطی نشان می‌دهند. یافته‌های این بخش با دستاوردهای بوسنیتز و بارنی (۱۹۹۷)، درباره‌ی پردازش اطلاعات به عنوان زمینه‌ی بروز گزینه‌های ابتکاری توسط کارآفرینان مناسب است.

توانایی‌های شناختی-ادراکی و گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان کارآفرینان برتر در خلال گفته‌های خود به عملکرد های از جمله اکتساب، ذخیره، استنباط و به کارگیری اطلاعات، هم‌چنین تفسیر و تجزیه و تحلیل آن‌ها برای تصمیم‌گیری یا حل مسئله اشاره کردند. از منظر خبرگان جلسه، هم‌چنین براساس نظریات ورسکای^۱ و کاممان (۱۹۸۱)، موارد نامبرده بخشی از فرایند شناختی-ادراکی کارآفرینان می‌باشد که منجر به به کارگیری ابتکار در تصمیم‌گیری آن‌ها می‌شود. یکی دیگر از ویژگی‌های باز کارآفرینان، توانایی آن‌ها در به خاطر سپردن و قایع، تصاویر و داده‌های دریافتی از محیط، توانایی تفکر در قالب اشکال و تصویر پردازی ذهنی با جزئیات می‌باشد. آن‌ها اذعان نمودند که برای انتخاب گزینه‌های ابتکاری، این موارد را از نظام شناختی خود بازیابی می‌کنند. این درحالی است که یافته‌های محققانی از جمله کورسئو و راس (۲۰۰۵)، نیز موارد یادشده را تأیید می‌کند. افزون بر این موارد، از منظر خبرگان جلسه، کارآفرینان برتر می‌توانند نشانه‌های اطلاعاتی یا داده‌های نامرتبط را با یک دیگر ترکیب کنند و به این واسطه بر شرایط جاری تسلط یابند و این امر آن‌ها را به به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری ترغیب می‌کند.

تعصباتی ابتکاری-شناختی و به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان

نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل گوییه‌های کارآفرینان آشکار کرد که کارآفرینان

برتر اغلب به صورت ناخودآگاه یا نیمه آگاهانه حین به کارگیری ابتکاری در تصمیم‌گیری مستعد گرایش به تعصبات ابتکاری - شناختی هستند. بدین صورت که اغلب با تکیه بر توانایی و تجربه‌ی خود یک مساله‌ی دشوار را ساده‌سازی کرده و سپس به آن پاسخ می‌دهند. این در حالی است که بوسنیتز (۱۹۹۹)، عنوان می‌کند، کارآفرینان اغلب به دلیل تمایل به استفاده از راههای میانبر و تأکید بیش از اندازه بر تجربه و ادراکات شخصی خود به سوء‌گیری‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری خود گرایش دارند. تعهد بیش از حد در این افراد منجر به پافشاری بر انتخاب گزینه‌های ابتکاری و پافشاری بر آنها می‌شود. برخورداری از اعتماد به نفس بیش از حد نیز منجر می‌شود توانایی‌ها و قابلیت‌های خود را بیشتر از حد معمول برآورد کرده، با روی آوردن به ابتکار، مسائل و مشکلات پیچیده را ساده انگاشته و گزینه‌های ابتکاری را با شکاکیت کم‌تری انتخاب کنند. بهزعم خبرگان جلسه، تمایل به تصمیم‌گیری براساس وقایع اخیر، تمایل به نتیجه‌گیری بر مبنای اطلاعات در دسترس و باور به این که می‌توان پیامدهای یک تصمیم را قبل از اتخاذ آن پیش‌بینی کرد، از دیگر تعصبات شناختی زمینه‌ساز ابتکار در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان تلقی می‌شود. موارد نامبرده با نتایج پژوهش‌های ورسکای و کانمان (۱۹۸۱)، و بوسنیتز و بارنی (۱۹۹۷)، درباره‌ی بروز ابتکار در کارآفرینان به واسطه‌ی سوء‌گیری‌ها و تعصبات شناختی‌شان هم خوانی دارد.

ویژگی‌ها محیط مساله و به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان
کارآفرینان برتر یکی از جوانب مهم و شاید مهم‌ترین عامل زمینه‌ساز به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری خود را عدم اطمینان محیطی می‌دانند. این افراد اذعان کردند از آنجا که حین تصمیم‌گیری اغلب با کمبود اطلاعات، کمبود وقت، پیچیدگی مداوم، هم‌چنین ابهام در قلمرو مساله مواجه می‌شوند، و آزاردهنده‌تر از همه‌ی این موارد این که مجبور می‌شوند مکرر تصمیم‌گیری کنند. از این‌رو به جای طی کردن فرایندهای منطقی حل مساله به گزینه‌های ابتکاری و خارج از چارچوب‌های محاسباتی روی می‌آورند. محیط و عوامل وابسته به آن توسط کورسٹو (۲۰۱۰)، نیز به عنوان عامل زمینه‌ساز بروز ابتکار در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان معرفی شده است.

شرایط زندگی فردی و به کارگیری گزینه‌های ابتکاری در فرایند تصمیم‌گیری کارآفرینان شرایط زندگی و محیطی که فرد در آن رشد یافته است، از دیدگاه کارآفرینان برتر یکی از عوامل بروز ابتکار در فرایند تصمیم‌گیری تلقی می‌شود. از دیدگاه آن‌ها شرایط زندگی و دوران رشد فرد بر شکل گیری شخصیت استقلال طلبانه و فردگرایی تأثیرگذار می‌باشد و زمینه‌ی اتخاذ گزینه‌های ابتکاری به صورت فردی را برای آن‌ها فراهم می‌کند. این موارد از سوی خبرگان جلسه نیز تایید شد. از سوی دیگر کارآفرینان برتر برخورداری از یک الگوی نقش مانند مربی، مدیر و استاد، هم‌چنین قرار گرفتن در شرایط بحرانی در دوران رشد، را عاملی برای افزایش قابلیت‌های ذهنی‌ادراسکی خود تلقی می‌کنند و باور دارند که این شرایط زمینه‌ی گرایش آن‌ها به انتخاب گزینه‌هایی خارج از چارچوب‌های منطقی و هنجاری در فرایند تصمیم‌گیری را فراهم می‌آورد.

پیشنهاد‌ها

با تکیه بر دستاوردهای این پژوهش و از آنجا که برخی ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینی قابل آموزش و قابل انتقال هستند، به کارآفرینان پیشنهاد می‌شود به‌منظور افزایش توان و مهارت خود در اتخاذ گزینه‌های ابتکاری تصمیم‌گیری در محیط‌های مملو از عدم اطمینان و پیچیده‌ی کارآفرینی، ویژگی‌های زمینه‌ای از جمله خودبازرگانی، شیوه‌های تفکر خلاق و تمایل به شناخت را در خود تقویت کنند.

از سوی دیگر کارآفرینان به‌منظور افزایش مهارت و کاهش خطای خود در انتخاب گزینه‌های ابتکاری درست، قابلیت تفسیر و تجزیه و تحلیل اطلاعات، توانایی تصمیم‌گیری لحظه‌ای، قابلیت تحلیل محیط و جست‌وجوی بهینه و پردازش اطلاعات را در خود تقویت کنند.

هم‌چنین به دست‌اندرکاران آموزش کارآفرینی توصیه می‌شود برای افزایش و بهبود توان افراد تحت آموزش خود در به کارگیری شیوه‌های کیفی تصمیم‌گیری کارآفرینانه از جمله انتخاب‌های ابتکاری در تصمیم‌گیری، سرگذشت و نحوه‌ی تصمیم‌گیری الگوهای نقش بر جسته در حوزه‌ی کارآفرینی را در سرفصل‌های آموزشی خود قرار دهند تا کارآفرینان نوپا بتوانند از آن‌ها بسته به شرایط زمانی و مکانی خود الگو برداری کنند.

منابع

- حاضر، منوچهر. (۱۳۸۳)، «تصمیم‌گیری ابتکاری»، *فصلنامه دانش مدیریت*، ۱۷(۵).
- حکمی، غلامرضا. (۱۳۸۹)، روش تحقیق با رویکرد پایان‌نامه نویسی، *انتشارات بازتاب*.
- دیگری، آزاده و ملک، امیر مهدی. (۱۳۸۹). «ارائه روشی برای ارزیابی و رتبه‌بندی چشم‌انداز سازمان‌ها با استفاده از روش پژوهش آمیخته»، *مدیریت صنعتی*، ۲(۴)، ۵۷-۷۴.
- دانایی فرد، حسن و مظفری، زینب. (۱۳۸۷)، «ارتقاء روایی و پایایی در پژوهه‌های کیفی مدیریتی: تأثیری بر استراتژی‌های ممیزی پژوهشی»، *پژوهش‌های مدیریت*، ۱(۱)، ۱۳۱-۱۶۲.
- رضائیان، علی. (۱۳۷۹). *مبانی سازمان و مدیریت*. تهران، انتشارات سمت.
- Albar, Fatima M.; Jetter Antonie J. (2009), «Heuristics in decision making», *PICMET Proceedings, Portland, Oregon USA*.
- Baron, Rabert (2004), «The cognitive perspective: a valuable tool for answering entrepreneurship basic», *Journal of Business Venturing*, 23 (2), 56-78.
- Busenitz, Lowell W. (1999), «Entrepreneurial risk and strategic decision making: It's a matter of perspective», *The Journal of Applied Behavioral Science*, 35(3), 325-340.
- Busenitz, Lowell W., and Barney, Jay B. (1997). «Differences between entrepreneurs and managers in large organizations: Biases and heuristics in strategic decision making». *Journal of Business Venturing*, 12: 930.
- Chao, Yu-Chieh. (2011), «Decision-making biases in the alliance life cycle Implications for alliance failure», *Management Decision* 49 (3), 350-364.
- Curseu, P. L.; Vermeulen, Patric A.M. and Bakker, Rene M. (2010), «Cognitive factor in entrepreneurial strategic decision making», *Romanian Association for Cognitive Science*, 6(1), 195 – 219.
- Curseu, P.L. (2010), «The role of cognitive complexity in entrepreneurial strategic decision-making», *Entrepreneurial strategic decision making: a cognitive perspective*, Edward Elgar Publishing Limited 11.
- Curseu, P.L. and Rus D. (2005), «The cognitive complexity of groups: a critical look at team cognition research», *Cognitie, Creier, Compartament (Cognition, Brain, Behavior)*, 9 (4), 681-710.
- Dale, Andrew I. (1991), «A History of Inverse Probability: From Thomas Bayes to Karl Pearson». *New York: Spring-Verlag*.
- De Kort, Marijn J.J. and Vermeulen, Patrick A.M. (2010), «Entrepreneurial decision making and the use of bias and heuristics», *Edward Elgar Publishing Limited*, 123-134.
- Dean, J.W and Sharfman M.P. (1993), «Procedural rationality in the strategic decision making process», *Journal of Management Studies*, 30

(4), 587-610.

- Fiske, Susan T. and Taylor, Shelley E. (1991). *Social cognition* (2nd ed.). *McGraw-Hill series in social psychology*. New York, NY.
- Gaglio, C.M. (1997), «Opportunity identification: review, critique, and suggested research directions», *Advances in Entrepreneurship, Firm, Emergence, and Growth, Greenwich, CT: JAI Press*, 139-202.
- Gibcus, Perta and Van Hosel, Peter. (2010), «strategic decision making process in SME: an exploratory study», *Entrepreneurial strategic decision making: a cognitive perspective*, *Edward Elgar Publishing Limited*, 89-104.
- Gibcus, Perta. (2003), «The decision making entrepreneur», *Scientific Analysis of Entrepreneurship and SMEs*, 11-30.
- Gibcus, Perta; Vermeulen, Patric A.M. and Radulova, Elissaveta, (2010), «The decision-making entrepreneur: a literature review», *Entrepreneurial strategic decision making: a cognitive perspective*, *Edward Elgar Publishing Limited* 11.
- Gigerenzer, G., Todd, P.M. and Group, A. (1999), «Simple Heuristics that Make Us Smart», *Oxford and New York: Oxford University Press*.
- Greer C. R. and Stephen G.K. (2001), «Escalation of commitment: a comparison of difference between Mexican and U.S. decision maker», *Journal of Management*, 27 (1), pp. 51-78.
- Gustafsson, Veronica. (2009), «Entrepreneurial Decision-Making: Thinking Under Uncertainty», *Understanding the Entrepreneurial Mind, Springer Dordrecht Heidelberg London New York*, 285-304.
- Hicks, E. Preston and Thomas, Kluemper, G. (2010), «Heuristic reasoning and cognitive biases: Are they hindrances to judgments and decision making in orthodontics?», *The America n Association of Orthodontists, Special Issue*.
- Hoy, Wayne K. and Tarter, C.J. (2010), «Swift and smart decision making: heuristics that work», *International Journal of Educational Management*, 24 (4), 351-358.
- Kahneman, Danie, and Frederick, Shane. (2002), «Representativeness revisited attribute substitution in intuitive judgment», *heuristics' of Intuitive Judgment: Extensions and Applications New York: Cambridge University Press*.
- Mayring, Philipp (2000), Qualitative Content Analysis, *Forum: Qualitative Social Research*, 1(2), 20-43.
- Mitchell, K., Busenitz, L.W. Lant, T. McDougall, P.P. Morse E.A. and Smith, J.B. (2002), «Toward a theory of entrepreneurial cognition: rethinking the people side of entrepreneurship research», *Entrepreneurship Theory and Practice*, 27 (2), 93-104.
- Organizations», *New York: Academic Press*.
- Simon, Herbert A. (1986). «Rationality in Psychology and Economics»,

Journal of Business; 209-224.

- Simon, M., Houghton S.M. and Aquino K. (2000), «Cognitive biases, risk perception, and venture formation: how individuals decide to start companies», *Journal of Business Venturing*, 15 (2), 113-34.
- Simpson, Mike.; Taylor, Nike. and Padmore, Jo. (2011). «Marketing in SME: an introduction», *Entrepreneurship Marketing, Principle and Practice of SME Marketing*, Routledge, 1-10.
- Smith, IF. and Kida, T. (1991), «Heuristics and biases: expertise and task realism in auditing», *Psychological Bulletin*, 109 (3), 472-89.
- Stanovich, K.E. and R.E West (2000), «Individual differences in reasoning: implications for the rationality debate?», *Behavioral and Brain Sciences*, 23, 645-726.
- Streufert, S. and Swezey, R.W. (1986), «Complexity. Managers, and
- Tversky, A. and Kahneman D. (1981), «The framing of decisions and the psychology of choice», *Social Science*, 211 (4481), 453-458.
- Vermeulen, Patric A.M and Curseu, P. L.(2010), «Entrepreneur and strategic decision», *Edward Elgar Publishing Limited*, 1-8.